

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنَ قَالَ أَتُمِدُّونَ بِمَالٍ فَمَا آتَيْنِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَيْكُمْ
بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾

36 Elçiler hediyelerle Süleyman'a gelince, Süleyman:

“- Siz bana değerli hediyeler vererek, beni memnun edip üstünüze gelmemi engellemek mi istiyorsunuz? Allah'ın bana verdiği peygamberlik, devlet ve şu hesabı belli olmayan servet ve imkân sizin getirdiğiniz kıymetli hediyelerden daha değerli ve daha hayırlıdır. Hayır, hayır, bu tür hediyelerinizle, dünya malı düşkünleri, maddeperestler, sizler sevinirsiniz” dedi.

ارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا
وَلَنَخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾

37 Elçiye:

“- Hediyeleriyle onların, seni gönderenlerin yanına dön. Kendilerine asla karşı koyamayacakları, kurmaylar ve ordularla geliriz. Onları, kesinlikle hor ve hakir halde ülkelerinden çıkarırız” dedi.

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوا أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾

38 Sonra Süleyman kumandanlarına:

“- Ey devlet büyükleri, onlar teslimiyyet gösterip, İslâm'ı yaşayacak müslümanlar olarak bana gelmeden önce, hanginiz kraliçenin tahtını bana getirecek?” dedi.

قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ
وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٣٩﴾

39 Cinlerden bir İfrit:

“- Sen makamından kalkmadan ben onu sana getiririm. Gerçekten bu işe gücüm yeter. Bana güvenebilirsiniz” dedi.

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ
فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقَرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ
وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾

40 Kitaptaki-Levhimahfuz'daki ilmin bir kısmına sahip olan biri ise:

“- Bakışının üzerinde olduğu eşyanın görüntüsü daha sana ulaşmadan, ben onu sana getiririm” dedi. Süleyman kraliçenin tahtını yanına yerleştirilmiş görünce:

“- Bu Rabbimin lütuf ve ihsanındandır. Şükür mü edeceğimi, nankörlük mü edeceğimi denemek istiyor. Şükreden ancak kendisi için şükretmiş olur. Kim de nankörlük ederse, bilsin ki, benim Rabbim zengindir, muhtaç değildir, af, merhamet ve kerem sahibidir” dedi.

قَالَ نَكِرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾

41 Süleyman:

“- Onun tahtını kendisince tanınmayacak hale getirin. Bakalım hakkı, hakikatı tanımayı başarabileceği yolu bulabilecek mi? Yoksa o da hakka, hakikate ulaşabileceği yolu tercih edemeyenlerden mi olacak?” dedi.

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ
وَأُوْتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾

42 Kraliçe gelince:

“- Senin tahtın da böyle mi?” denildi. Kraliçe:

“- Bu, tıpkı o” dedi, tahtını tanıdı. Süleyman:

“- Zaten, o gelmeden önce, onun bileceği ile ilgili bilgi bize verilmişti. Biz, Allah'ın emrini, hükmünü, vahyini kabul eden müslümanlarız” dedi.

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾

43 O'nu, Allah'ı bırakıp yarattıkları içinden taptığı şeyler müslüman olmaktan alıkoymuştu. Çünkü o kulluk sözleşmesindeki ortak taahhütlerini, Allah'a iman, kulluk ve sorumluluk bilincini şuur altına iterek örtbas edip inkârda ısrar eden kâfir bir kavimdendi.

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا
قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي
وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَنِ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

44 Ona:

“- Köşke, içeri buyur” denildi. Kraliçe köşkün billur döşemesini görünce, derin bir su sanarak eteğini yukarı çekti, bacaklarını açtı. Süleyman:

“- Bu, billurdan döşenmiş bir sahanlıktır” dedi.

Kraliçe:

“- Rabbim, ben senden başkasına kulluk ve ibadet ederek kendime yazık etmişim. Süleyman'la beraber, bütün varlıkların, âlemlerin Rabbi olan Allah'a teslim olarak hükmüne rıza gösterdim, müslüman oldum” dedi.